

ពស់ស្រកាចាស់

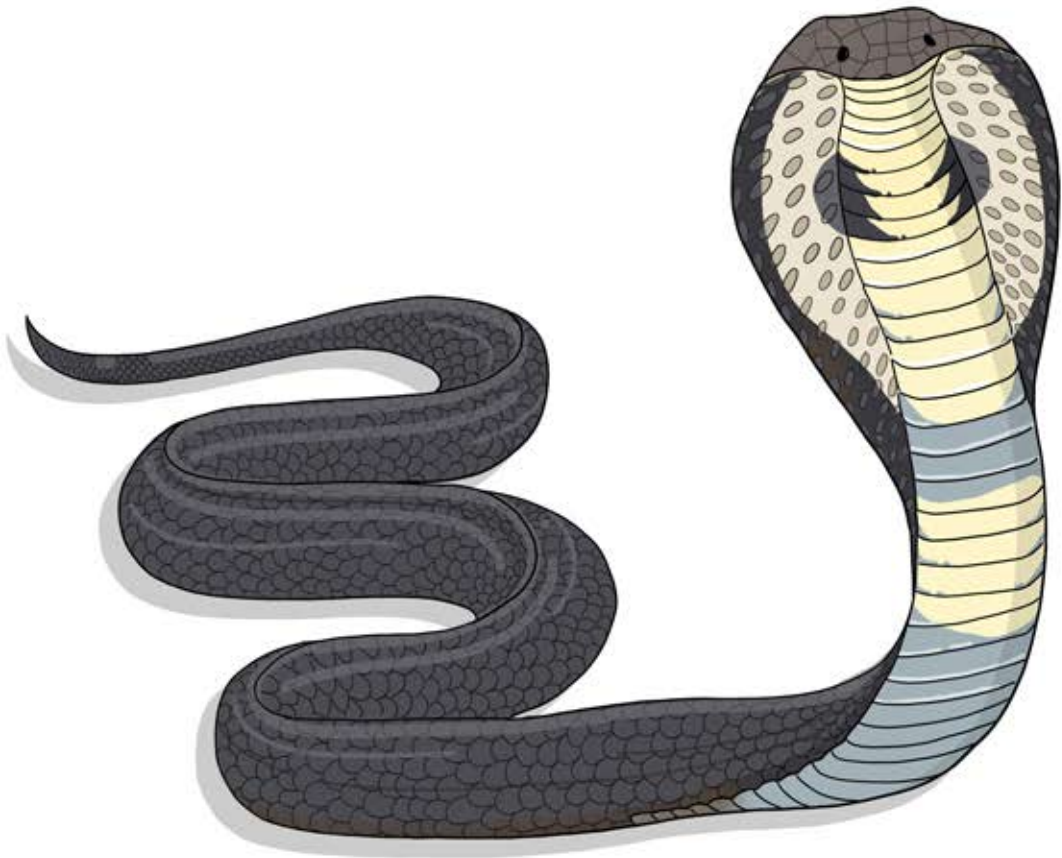
ពស់ស្រកាចាស់៖

ជាសត្វពស់មួយប្រភេទ ដែលមានពិសជាងពស់ទូទៅ ប៉ុន្តែវាមិនសូវចឹកពេលថ្ងៃទេ។

លើកលែងតែដើរជាន់វា ពស់នេះខ្វាក់មាន់ ងងឹតពេលថ្ងៃ មានក្លិនសាយភាយចេញពីខ្លួនរបស់វា ដូច្នេះអ្នកដែលមាន ច្រមុះល្អ អាចដឹងក្លិនរបស់វាបានឆាប់ផងដែរ។

ពស់នេះសំបូរនៅខេត្តបាត់ដំបង ពោធិ៍សាត់ សៀមរាប និងខេត្តកំពង់ធំ ហើយខែរងារវានឹងចេញតាម ជម្រកាំងស្រូវ និងកំពកដីរដិបរដុប។

ពស់វែកក្របី

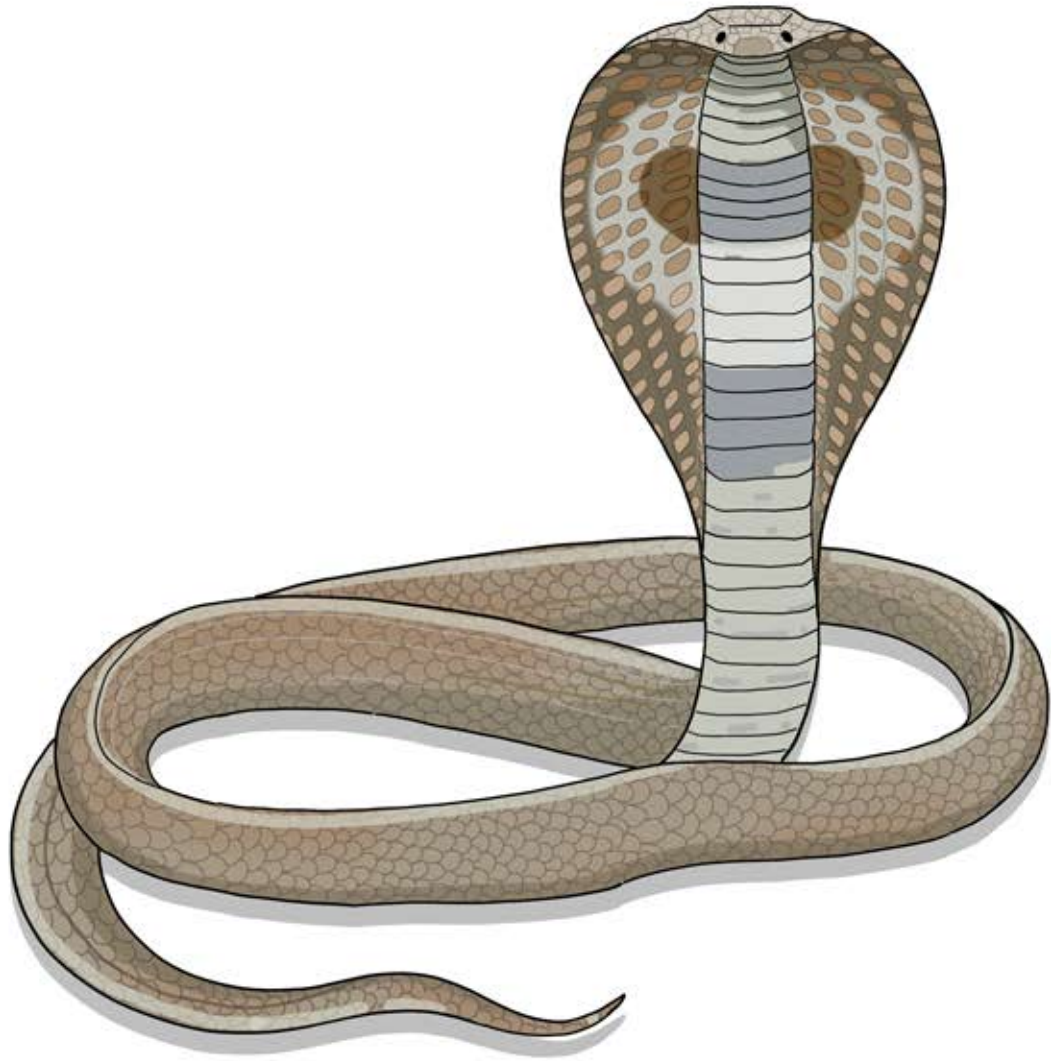
ពស់វែកក្របី៖

ជាពស់មួយប្រភេទដែលមានពិសខ្លាំងដែរ មានសម្បុរខ្មៅ និងបើកវែកទៅមានឆ្នុតនៅក្រោមវែករបស់វា។

ពស់នេះសំឡេងស្រែករបស់វាស្រដៀងទៅនឹងសំឡេង មាន់ព្រៃអ៊ុចឹង អាចថាដូចគ្នាតែម្តង។

ពស់ប្រភេទនេះភាគច្រើនមាននៅក្នុងព្រៃភ្នំ។

ពស់វែកដំបូក

ពស់វែកដំបូក៖

ជាពស់ដែលមានពិសតិចជាងពស់វែកក្របីនិង

ពស់វែករនាម ដូចជាពាក្យចាស់ពោលថា

ពស់វែកដំបូកមួយស្រែ ពស់វែកស្រងៃមួយព្យាម

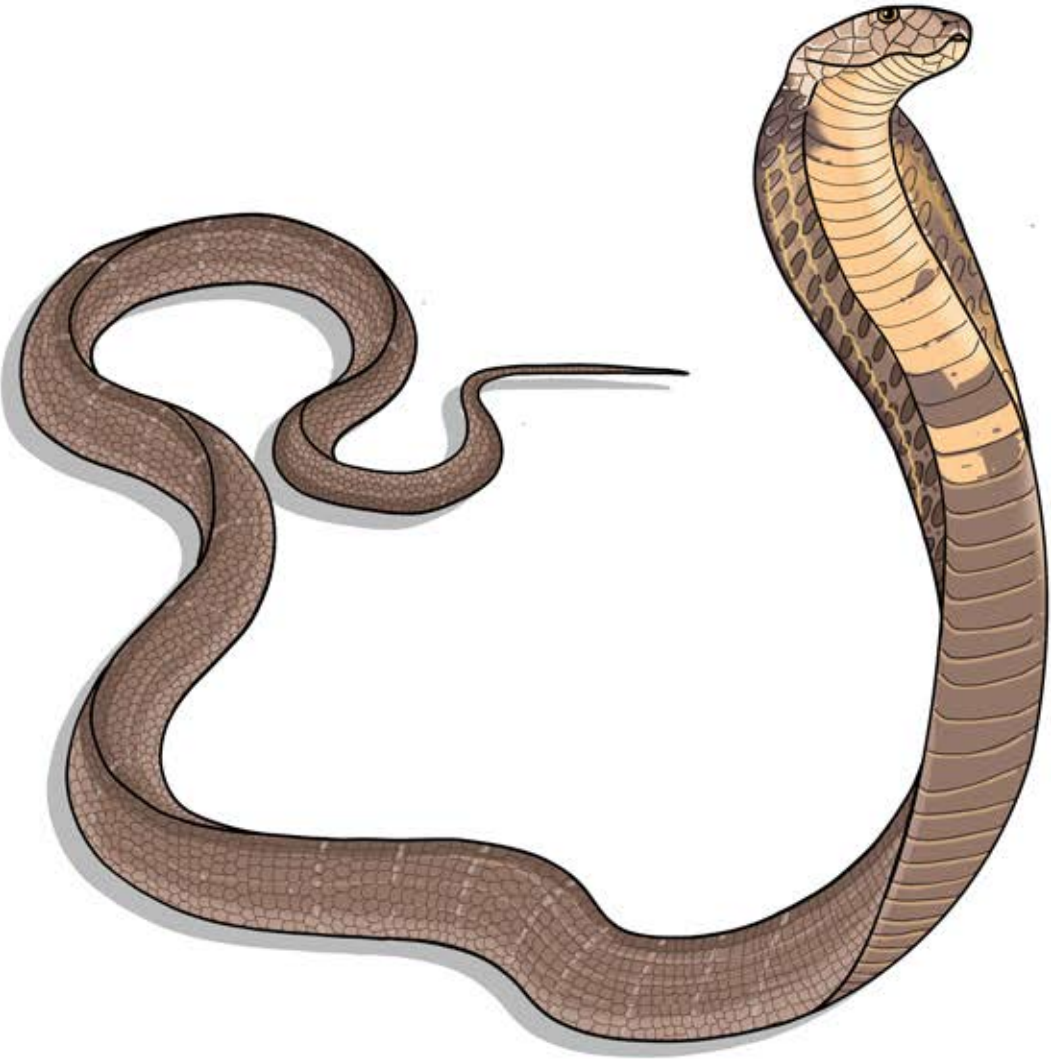
ពស់វែករនាមប៉ក់ភ្លឹង។ ពស់នេះមិនសូវមានទំហំធំពេកទេ

និងមិនសូវវែងពេកនោះទេ។

ពស់ប្រភេទនេះភាគច្រើនមាននៅតាមដំបូក ព្រៃជិតៗផ្ទះ

ក្នុងស្រុកតែម្តង។

ពស់វែករនាម

ពស់វែករនាម៖

ជាសត្វដែលមានពិសសាហាវជាងគេ ពស់វែករនាម
រស់នៅក្នុងព្រៃ វាលស្រែ និងទំនាបនៃប្រទេស ឥណ្ឌា
និងតំបន់អាស៊ីអាគ្នេយ៍។

វាជាប្រភេទពស់ដ៏មានគ្រោះថ្នាក់ ហើយអាចមានប្រវែង
ដល់ ៦ម៉ែត្រ។ នៅពេលវាគិតថាមានគ្រោះថ្នាក់

វាងើបក្បាលអើតឡើងខ្ពស់ផុតពីដីរហូតដល់ ១,៥ម៉ែត្រ
រួចដំឡើងស្បែកកឱ្យរីកធំ (គេថាពស់ដកពពារ)។

ពស់ក្រោយ

ពស់ក្រោយ៖

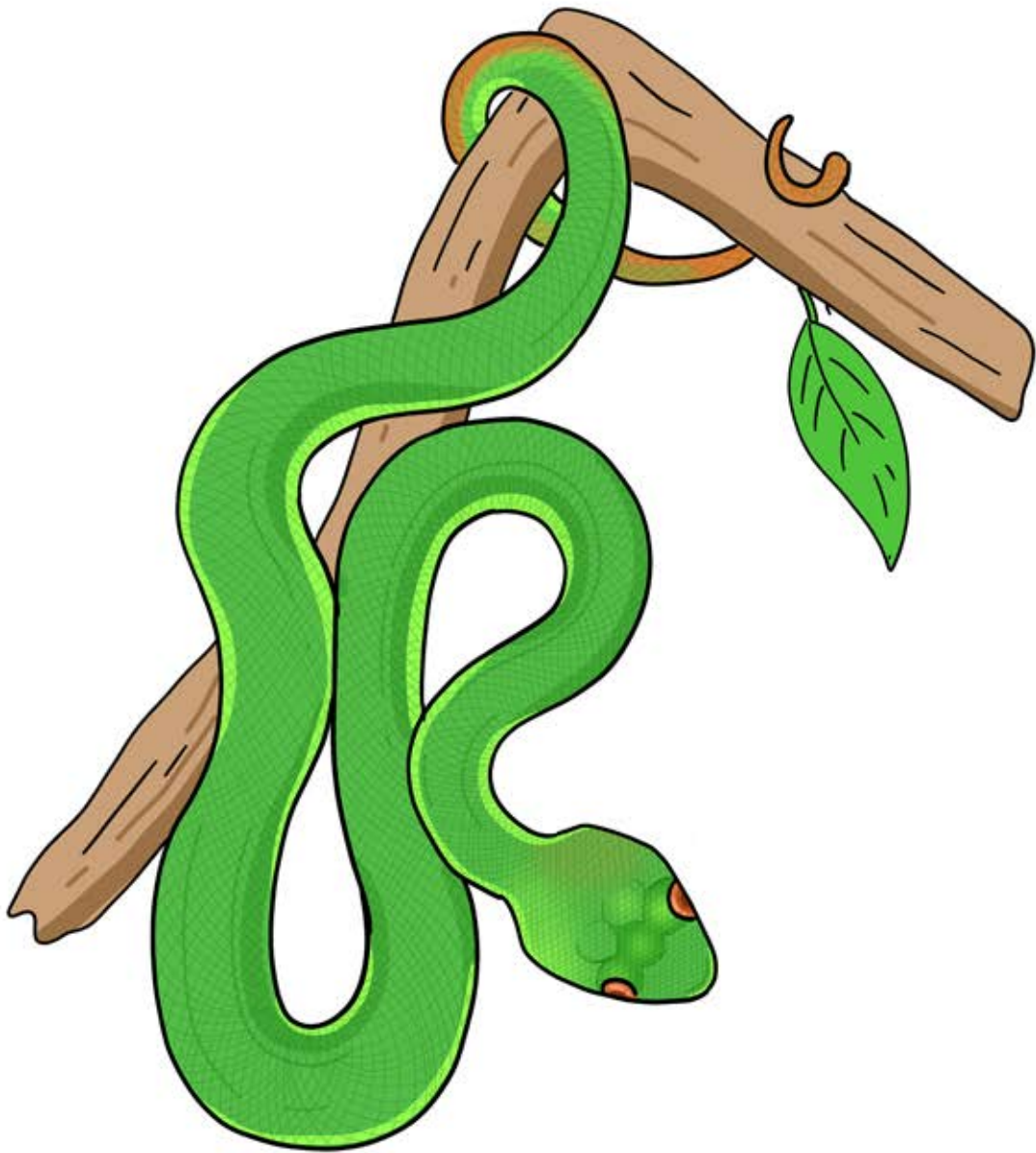
វាជាស្តេចពស់សូម្បីជញ្ជាំងប្រាសាទក៏ចរិករូបវាដែរ
បើវាចឹកហើយវាតាមទៅរកមើលមនុស្សដែលវាបាន
ចឹកដល់ផ្ទះថាស្លាប់ហើយឬនៅ ?

សូម្បីពស់ថ្នាន់ទំងន់រយគីឡូក៏វាចឹកងាប់ដែរ។

វាមានពិសសាហាវណាស់ ប៉ុន្តែវាមិនងាយចឹកទេ
ទាល់តែយើងរំខានវាមុនបានវាចឹក ហើយពេលវាចឹកម្តងៗ

ពិសរបស់វាច្រើនជាងពស់វែកបីដងនោះ។

ពស់ហនុមាន

ពស់ហនុមាន៖

ជាពស់ដែលមានសម្បុរពណ៌ខៀវ ប្រវែងវែងល្មម
វាកាតច្រើនរស់តាមដើមឈើស្លឹកឈើដែលមាន
ពណ៌បៃតង។

ពស់នេះមានពិសខ្លាំងគួរសមដែរ

វាក៏អាចបង្កឱ្យមានគ្រោះថ្នាក់ដល់មនុស្សដែរ។

